



โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕

หลักการและเหตุผล

บุคลากรหรือทรัพยากรบุคคลในองค์กรเป็นรากฐานสำคัญยิ่งในการพัฒนาและขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล องค์กรนั้น ๆ ย่อมประสบความสำเร็จ มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคลากรที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ความสามารถ มีทักษะต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน มีประสบการณ์มีความรู้และเข้าใจงานเป็นอย่างดีเมื่อได้รับบทบาทให้กระทำหน้าที่ใด ๆ แล้ว ย่อมสามารถแสดงบทบาทนั้น ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมเสมอ ในทางตรงกันข้ามหากบุคลากรในองค์กรด้อยความสามารถ ไร้อุดมการณ์ ไม่มีทักษะหรือประสบการณ์ที่จำเป็นในการทำงาน ย่อมทำให้องค์กรนั้น ๆ ด้อยพัฒนาหรือเจริญก้าวหน้าได้อย่างล่าช้า นอกจากบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะและประสบการณ์การทำงานสูงแล้ว ย่อมมีคุณธรรมจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต มีจรรยาบรรณ ค่านิยม บุคลิกภาพหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เป็นตัวชี้้นำทางในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง หน้าที่และบทบาทแห่งตนเอง บุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่โดยยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกที่ดี มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีความรับผิดชอบ ตั้งใจทำงานด้วยความทุ่มเท เสียสละ มีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่องาน ต่อหน่วยงาน ต่อเพื่อนร่วมงานและผู้มาขอรับบริการหรือรักษาผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติแล้ว ย่อมนำพาองค์กรหรือหน่วยงานมุ่งไปสู่ความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น มีความโปร่งใสมีการป้องกันการทุจริต และสามารถตรวจสอบได้ตามหลักการแห่งธรรมาภิบาล

เทศบาลตำบลอาจสามารถ จึงได้จัดโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริตขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรภายใน ประกอบด้วยคณะผู้บริหาร สมาชิกสภาข้าราชการและพนักงานจ้าง ตลอดจนทั้งประชาชนทั่วไปให้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักธรรมพระพุทธศาสนา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้ห่างไกลจากการทุจริต และการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข รู้จักพอความพอดีมีความพอเพียง ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายและข้อบังคับ มีเจตคติที่ดี มีจรรยาบรรณวิชาชีพต่อตนเอง ต่อการทำงาน ต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้มาขอรับบริการ ต่อผู้บังคับบัญชาและต่อประเทศชาติบ้านเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้บุคลากรมีความรู้ ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
๒. เพื่อให้บุคลากรสามารถนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง
๓. เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยมและเจตคติของบุคลากรต่อองค์กร ต่อการทำงาน ต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อผู้มาขอรับบริการและต่อผู้บังคับบัญชาให้ดียิ่งขึ้น
๔. เพื่อให้สถาบันทางศาสนามีบทบาทในการปลูกจิตสำนึกมีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ สุจริตให้แก่บุคลากรของเทศบาลตำบลอาจสามารถ

กลุ่มเป้าหมาย

คณะผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานเทศบาล จำนวน ๗๐ คน

พื้นที่ดำเนินการ

เทศบาลตำบลอาจสามารถ

ระยะเวลาดำเนินการ

วันที่ ๒๕ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๕

กิจกรรมและวิธีการดำเนินการ

๑. ติดต่อประสานงานพระวิทยากร
๒. วางแผนการดำเนินงานตามโครงการ
๓. จัดทำรายละเอียดโครงการ กำหนดการและหลักสูตรการจัดการอบรม
๔. สรุปผลโครงการ

งบประมาณ

ไม่ใช้งบประมาณ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลอาจสามารถ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. บุคลากรและประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง
๒. บุคลากรและประชาชนสามารถนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ในการปฏิบัติงานและการดำเนินชีวิตได้อย่างแท้จริง
๓. ปลุกจิตสำนึกให้บุคลากรและประชาชนมีทัศนคติ ค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต และเจตคติต่อองค์กรต่อการทำงาน ต่อเพื่อนร่วมงานต่อผู้มาขอรับบริการและต่อผู้บังคับบัญชาที่ดี

ผู้เขียนโครงการ



(นางศิริกุล เมะราชัย)

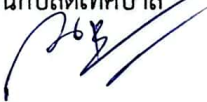
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ

ผู้เสนอโครงการ



(นางพิศมัย ชัยพลชัย)

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล



(นางสาวณัฐมน สุ่มมาตย์)

รองปลัดเทศบาลตำบลอาจสามารถ

ผู้เห็นชอบโครงการ



(นายจิระศักดิ์ จันทรวีภาค)

ปลัดเทศบาลตำบลอาจสามารถ

ผู้อนุมัติโครงการ



(นายเทพพร จำปานวน)

นายกเทศมนตรีตำบลอาจสามารถ

ตารางฝึกอบรมโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕

วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลอาจสามารถ

ว/ด/ป เวลา	๐๘.๐๐- ๐๘.๓๐ น.	๐๘.๓๐ -๐๙.๐๐ น.	๐๙.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.	๑๐.๓๐ - ๑๐.๓๕ น.	๑๐.๓๕ - ๑๒.๐๐ น.	๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น.	๑๕.๐๐- ๑๕.๐๕ น.	๑๕.๐๕-๑๖.๐๐ น.
วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕	ลงทะเบียน	พิธีเปิดการอบรม โดยนายเทพพร จำปานวน นายกเทศมนตรี ตำบลอาจสามารถ	คุณธรรมและจริยธรรม ในการป้องกันการทุจริต การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม สำหรับ ข้าราชการ โดย (พระอาจารย์สถพร ธมฺมโฆสโก)	พักรับประทานอาหารว่าง (๕ นาที)	“มงคลชีวิตสำหรับ ผู้นำ” โดย (พระอาจารย์สถพร ธมฺมโฆสโก)	พักรับประทานอาหารกลางวัน	เทคนิคการสร้างความสุข ในการทำงานด้วย การบริหารตนเอง โดย นายจิระศักดิ์ จันทร์ภาค ปลัดเทศบาลตำบล อาจสามารถ	พักรับประทานอาหารว่าง (๕ นาที)	การรักษาวินัยและ การดำเนินการทางวินัย โดย นายกิต สมัครวงศ์ นิติกรชำนาญการพิเศษ

โครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕
วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕





บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักปลัดเทศบาล เทศบาลตำบลอาจสามารถ โทร. ๐-๕๓๕๙-๙๐๗๑

ที่ รอ ๕๓๖๐๑ /

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลอาจสามารถ

ต้นเรื่อง

ตามที่ เทศบาลตำบลอาจสามารถ อำเภออาจสามารถ จังหวัดร้อยเอ็ด จะได้จัดให้มีโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ด้านคุณธรรม จริยธรรม เนื้อหาสาระสำคัญของกฎหมาย ระเบียบ ขั้นตอนการปฏิบัติในการดำเนินงาน บุคลากรได้รับความรู้ และมีความเข้าใจในหลักธรรมพระพุทธศาสนาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานให้ห่างไกลจากการทุจริต และการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างปกติสุข โดยจัดทำโครงการในระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมเทศบาลตำบลอาจสามารถ กลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการประกอบด้วย ผู้บริหาร สมาชิกเทศบาล พนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างจำนวนทั้งสิ้น ๗๐ คน

ข้อเท็จจริง

บัดนี้การจัดกิจกรรมตามที่ระบุในโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอรายงานผลโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยมีหลักสูตรในการอบรมประกอบด้วย

บรรยายพิเศษ “หลักธรรมสำหรับผู้บริหาร”

บรรยายพิเศษ “คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ”

บรรยายพิเศษ “มงคลชีวิตสำหรับผู้ผู้นำ”

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การบริหารจัดการองค์กรอย่างมืออาชีพ

การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการดำรงชีวิต

การรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย ของพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สรุปเนื้อหาการฝึกอบรมได้ ดังนี้

หลักการสำหรับการบริหาร

การปกครองและบริหารที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลนั้น ผู้บริหารงานต้องมี “ประมุข ศิลป์” คือ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี (Good Leadership) อันเป็นคุณสมบัติที่สำคัญ ของหัวหน้าฝ่ายบริหาร ลงมาถึง หัวหน้างานทุกระดับให้สามารถปกครอง และบริหารองค์กรที่ ตนรับผิดชอบ ให้ดำเนินไปถึงความ สำเร็จอย่าง ได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูง และให้ถึงความ เจริญ รุ่งเรือง และสันติสุข อย่างมั่นคง คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดีนั้น เป็นทั้งศาสตร์ (Science) และศิลป์ (Arts) กล่าวคือ สามารถ ศึกษาวิเคราะห์วิจัยข้อมูลอย่างมีระบบ (Systematic Study) จากพฤติกรรมและ วิธีการปกครองการบริหาร องค์กรให้สำเร็จด้วยดี มีประสิทธิภาพสูงมาแล้ว ประมวล ขึ้นเป็น หลัก หรือ ทฤษฎี (Theory) ตามวิธีการทาง วิทยาศาสตร์ (Scientific Method) สำหรับใช้ เป็นแนวทาง การปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายบริหาร ให้เกิด ประโยชน์แก่การปกครองการ บริหารที่ดี (Good Governance) กล่าวคือ ให้บรรลุผลสำเร็จด้วยดีมีประสิทธิภาพสูงได้ เพราะเหตุ นั้น ประมุขศิลป์ คือ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ ดี ซึ่งชื่อว่า เป็นศาสตร์ (Science) นอกจากนี้ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดีนั้น ยังเกิดจากการที่บุคคลได้เคยศึกษา หา ความรู้ ฝึกฝน อบรม บ่มนิสัย และเคยปฏิบัติพัฒนาสภาวะความเป็นผู้นำที่ดี มาแต่ปางก่อน คือ แต่อดีตกาล จน หล่อหลอมบุคลิกภาพและสภาวะความเป็นผู้นำที่ดีปลูกฝัง เพิ่มขึ้น อยู่ใน จิตสำนึกอันยิ่งขึ้นต่อๆ มาจนถึง ปัจจุบัน ประมุขศิลป์คือ คุณลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดี เช่นนี้ ชื่อว่า เป็นศิลป์ (Arts) ซึ่งก็คือ “บุญบารมี”

แนวทางปฏิบัติในการบริหารโดยใช้หลักธรรม ประกอบด้วยหลักธรรม ๔ ประการ

๑. หลักการครองตน
๒. หลักการครองงาน
๓. หลักการครองคน
๔. หลักธรรมาภิบาล

หลักการครองตน

หลักการครองตน ประกอบด้วยหลักธรรมดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี คือ เป็นผู้มีสุขภาพ กาย และ สุขภาพจิตที่ดี

- ๑.๑ มีสุขภาพกายที่ดีคือ เป็นผู้มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีท่วงท่ากริยา รวมทั้งการ แต่งกาย ที่สุภาพ

เรียบร้อย ดั่งงาม สะอาด และดูสง่างามสมฐานะ

- ๑.๒ มีสุขภาพจิตที่ดีคือ เป็นผู้มีอัธยาศัยใจคอที่งาม เป็นคนดีมีศีลธรรม ได้แก่ ศรัทธา ศีล สุตะ

จาคะ วิริยะ สติสมาธิและปัญญา

ผู้มีศรัทธา หมายถึง เป็นผู้รู้จักศรัทธาบุคคล และข้อปฏิบัติที่ควรศรัทธา ไม่ลุ่มหลง งมงาย

ผู้มีศีล คือ ผู้ที่รู้จักสำรวมระวัง ความประพฤติปฏิบัติทางกาย และทาง วาจา ให้เรียบร้อย ดั่งงาม

ไม่ประพฤติเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ผู้มีสุตะ คือ ผู้ได้เรียนรู้ทางวิชาการ และได้ศึกษาค้นคว้าในวิชาชีพดี ผู้มีจาคะ คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง ไม่คับแคบ รู้จักเสียสละ

ผู้มีวิริยะ คือ ผู้ขยันหมั่นเพียร ในการประกอบกิจการงานงานอาชีพและใน หน้าที่ รับผิดชอบ ผู้มีสติคือ ผู้รู้จัก ยับยั้ง ชั่งใจ รู้จักคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนคิด พูด ทำ ผู้มีสมาธิคือ ผู้มีจิตใจตั้งมั่น ช่มกิละสนิรณ ผู้มีปัญญา คือ ผู้มีปัญญารู้เห็นชอบรอบรู้ทางเจริญ ทางเสื่อมแห่งชีวิต ตามที่เป็นจริง

๒. ผู้มีกัลยาณมิตตธรรม คือ ผู้มีคุณธรรมของมิตรที่ดี ๗ ประการ คือ

๑) เป็นผู้น่ารัก (ปิโย) คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจกอบปรีย์ด้วยเมตตากรุณาพรหมวิหาร

๒) เป็นผู้น่ารัก (ครุ) คือ เป็นผู้ที่สามารถเอาเป็นที่พึ่งอาศัย เป็นที่พึ่ง ทางใจ

๓) เป็นผู้ที่น่ารัก (ภาวนีโย) ด้วยว่า เป็นผู้ได้ฝึกฝนอบรมตนมา ดีแล้ว ควรแก่การยอมรับและยกย่องนับถือ เอาเป็นเยี่ยงอย่างได้

๔) เป็นผู้รู้จักพูดจาโดยมีเหตุผลและหลักการ (วตตะ) รู้จักชี้แจง แนะนำให้ผู้อื่น เข้าใจดีแจ่มแจ้ง เป็นที่ปรึกษาที่ดี

๕) เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำที่ล่วงเกิน วิพากษ์วิจารณ์ ชักถามหาข้อบกพร่อง ปรึกษาหารือ ขอให้คำแนะนำ ต่างๆ ได้ (วจนักขโม)

๖) สามารถแถลงชี้แจงเรื่องที่สับสน หรือเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนให้เข้าใจอย่าง ถูกต้องและตรงประเด็นได้ (คัมภีรญ จะ กะถัง กัตตะ)

๗) ไม่ชักนำในอธรรม (โน จัญญานะ นิโยชะเย) คือไม่ชักจูงไปในทางเสื่อม (อบายมุข) หรือ ไปในทางที่เหลวไหลไร้สาระ หรือที่เป็นโทษ เป็นความทุกข์ เดือดร้อน

หลักการครองงาน

หลักการครองงาน ประกอบด้วยหลักธรรม คือ อิทธิบาทธรรม ได้แก่

๑. ฉันทะ ความรักงาน คือ จะต้องเป็นผู้รักงานที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ และ ทั้งจะต้อง เอาใจใส่กระตือรือร้นในการเรียนรู้งาน และเพิ่มพูนวิชาความรู้ความสามารถในการ ทา กิจการงาน และ มุ่งมั่นที่จะทำงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือกิจการงานอาชีพของตนให้สำเร็จ เรียบร้อยอยู่เสมอ

๒. วิริยะ ความเพียร คือ จะต้องเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วย ความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการประกอบกิจการงานในหน้าที่หรือในอาชีพของ ตน จึงจะถึงความสำเร็จ และความเจริญก้าวหน้าได้

๓. จิตตะ ความเป็นผู้มีใจจดจ่ออยู่กับการทำงาน ผู้ที่จะทำงานได้สำเร็จด้วยดี มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็นผู้เอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งกระทำงานอย่างต่อเนื่อง จนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวางธุระเสียกลางคัน ไม่เป็นคนจับจด หรือทำงานแบบทำๆ หยุดๆ หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บริหารจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่ “ติดตามผลงาน และ/ หรือ ตรวจงาน” หน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรของตน เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยตัดสินใจ และสั่งการ ให้กิจการงาน ทุกหน่วยดำเนินตามนโยบายและแผนงาน ให้ถึง ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๔. วิมังสา ความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุสังเกตุผลในการปฏิบัติงานของตนเอง และของผู้อื่นหรือ

๔. วิมังสา ความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุส่งผลในการปฏิบัติงานของตนเอง และของผู้ย่อยหรือของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ว่า ดำเนินไปตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้ หรือไม่ ได้ผลสำเร็จ หรือมีความคืบหน้าไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงไร มี อุปสรรคหรือปัญหาที่ควรได้รับการ ปรับปรุงแก้ไขวิธีการทำงาน หรือวิธีการบริหารกิจการงาน นั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างไร

อนึ่ง อิทธิบาทธรรม ข้อ “วิมังสา” คือความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุส่งผลในการ ทำงาน ให้ได้ผลดีนี้ กล่าวโดยความหมายอย่างกว้าง จะเห็นมีข้อปฏิบัติที่จะช่วยให้การ ปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ หรือในการประกอบสัมมาอาชีวะ ให้ได้ผลดีและมีความเจริญ มันคงยิ่งกว่าข้ออื่นๆ อีกที่ในวงวิชาการบริหาร ได้ศึกษาวิจัยเห็นผลดีมาแล้ว ได้แก่

ก) เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม (Initiatives) ด้วยความคิดสร้างสรรค์ (Creative) โครงการ ใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์สุขแก่หมู่คณะ สังคม และประเทศชาติ และวิธีการทำงาน ใหม่ ๆ ให้การปกครอง การบริหาร กิจการงานได้บังเกิดผลดี มีประสิทธิภาพสูงยิ่งขึ้น

ข) มีความคิดพัฒนา (Development) คือ เป็นนักพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ ถิ่นหลัง หรือข้อบกพร่องในการท างานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ค) เป็นผู้มีส่วนในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ (Sense of Responsibilities) สูง คือ มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนศักยภาพ และ สำนึกในการสร้าง ฐานะของตน และ มีสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม คือต่อ ครอบครัว ต่อองค์กรและหมู่คณะ ที่ตนรับผิดชอบอยู่ และต่อ สังคมประเทศชาติ ให้เจริญสันติ สุข และมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนึกในหน้าที่ รับผิดชอบต่อสถาบันหลักทั้ง ๓ ของประเทศ ชาติไทยเรา คือ สถาบันชาติ๑ สถาบันพระพุทธศาสนา ๑ และสถาบัน พระมหากษัตริย์๑ เพราะสถาบันหลักทั้ง ๓ นี้ หากสถาบันใดคลอนแคลน ไม่นั่นคง ไม่ว่า จะเป็นเพราะถูกศัตรูภายใน และ/หรือ ศัตรูจากภายนอกกรุกราน ย่อมกระทบกระเทือนถึง สถาบันหลักอื่นๆ ของชาติไทยเรา ให้พลอยคลอนแคลนอ่อนแอไปด้วย

ง) มีความมั่นใจตนเอง (Self Confidence) สูง นี้หมายถึง มีความมั่นใจ โดย ธรรม คือ มีความมั่นใจในความรู้ความสามารถ สติปัญญาและวิสัยทัศน์และทั้งคุณธรรม คือ ความเป็นผู้มีศีล มีธรรม อันตนได้ศึกษาอบรมมาดีแล้ว มิใช่มีความมั่นใจอย่างผิดๆ ลอยๆ อย่างหลงตัวหลงตน ทั้งๆ ที่แท้จริง ตนเอง หาได้มีคุณสมบัติและคุณธรรมดีสมจริงไม่ และจัก ต้องรู้จักแสดงความ มั่นใจ ในเวลาคิด พุด ทำให้เหมาะสมกับกาละ เทศะ บุคคลสถานที่ และ ประชุมชน

หลักการครองคน

หลักการครองคน ประกอบด้วยหลักธรรมดังต่อไปนี้

๑. รู้จักหลักปฏิบัติต่อกันด้วยดีระหว่างผู้บังคับบัญชากับลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับ บัญชา ตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ชื่อ “हेतुภูมิทศ” มีเนื้อความว่า “हेतुภูมิทศ” คือ ทิศเบื้องต่ำ เจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา พึงบำรุงบำว คือ ผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยสถาน ๕ คือ

๑.๑ ด้วยการจัดงานให้ตามกำลัง กล่าวคือ มอบหมายหน้าที่การงานให้ตาม กำลังความรู้ สติปัญญา ความสามารถ (Put the right man on the right job - รู้จักใช้คนให้ ถูกกับงาน)

๑.๒ ด้วยการให้อาหารและบำเหน็จรางวัล กล่าวคือ เมื่อทำดี ก็รู้จักยกย่อง ชมเชย และ/หรือ

สนับสนุน อุทิศทุน ให้ได้รับบำเหน็จรางวัล เกียรติยศ เกียรติตำแหน่งตามสมควรแก่ฐานะ เมื่อทำไม่ได้ ก็ให้คำตักเตือน แนะนำ สั่งสอน ให้พัฒนาสมรรถภาพให้ดีขึ้น ถ้า ไม่ยอมแก้ไขพัฒนาตนให้ดีขึ้น ก็ต้องตำหนิและมีโทษตามกฎหมาย โดยชอบธรรม

๑.๓ ด้วยการรักษาพยาบาลในยามเจ็บไข้ กล่าวคือ ต้องรู้จักดูแล สารทุกข์สุขดิบของ ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ไม่เป็นผู้ลืมน้ำใจ คือไม่ปฏิบัติกับลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

๑.๔ ด้วยแจกของมีรสดีแปลกๆ ให้กิน หมายความว่า ให้รู้จักมีน้ำใจแบ่งปัน ของกิน ของใช้ดีๆ ให้ลูกน้อง

๑.๕ ด้วยปล่อยในสมัย คือ รู้จักให้ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ลาพักผ่อนบ้าง ส่วนผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อเจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา ทำนุบำรุงอย่างนี้แล้ว ก็พึงปฏิบัติอนุเคราะห์เจ้านาย ผู้บังคับบัญชาด้วยสถาน ๕ ตอบแทนด้วยเช่นกัน คือ

๑. ลูกขึ้นทำงานก่อนนาย คือ ให้รับสนองงานผู้บังคับบัญชาด้วยความขยัน ชื่นแข็ง ความมาท ำงานก่อนนาย หรือผู้บังคับบัญชา อย่างน้อย ก็มาให้ทันเวลาทำงาน ไม่มา สายกว่านาย หรือ สายกว่าเวลาทำงานตามปกติ

๒. เลิกการทำงานที่หลังนาย คือ ทำงานด้วยความขยันขันแข็ง แม้เลิก ก็ควร เลิกที่หลังนาย หรือผู้บังคับบัญชา อย่างน้อยก็อยู่ทำงานให้เต็มเวลา ไม่หนีกลับก่อนเวลาเลิกงาน

๓. ถือเอาแต่ของที่นายให้คือ มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี ไม่คดโกงนาย หรือ ผู้บังคับ บัญชา ไม่คอร์รัปชั่น ไม่เรียกร้องต้องการโดยไม่เป็นธรรม หรือเกินเหตุ

๔. ทำงานให้ดีขึ้น คือ ต้องรู้จักพัฒนาคุณวุฒิความรู้ความสามารถ และ วิสัยทัศน์ในการทำงาน ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพสูง

๕. นำคุณของนายไปสรรเสริญ คือ รู้จักนำคุณความดีของเจ้านาย ผู้บังคับบัญชา ไปยกย่องสรรเสริญตามความเป็นจริงในที่และโอกาสอันสมควร

๒. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) ที่ดี ด้วยคุณธรรม คือ พรหมวิหารธรรม และสังคหัตถุ พรหมวิหารธรรม คุณธรรมเครื่องอยู่ของผู้ใหญ่ ๔ ประการ

(๑) เมตตา คือ ความรักปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นอยู่ดีมีสุข

(๒) กรุณา คือ ความสงสาร ปรารถนาให้ผู้อื่นทุกข์ เดือดร้อน ให้พ้นทุกข์

(๓) มุทิตา คือ ความพลอยยินดี ที่ผู้อื่นได้ดี ไม่คิดอิจฉาริษยา

(๔) อุเบกขา คือ ความวางเฉย ไม่ยินดียินร้ายเมื่อผู้อื่นถึงซึ่งความวิบัติ โดยที่เราจะช่วย

อะไรไม่ได้ ก็ต้องปล่อยวางใจของเราเองด้วยปัญญา ตามพระพุทธพจน์ว่า “สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม”

สังคหัตถุธรรม ๔ ประการ คือ

(๑) ทาน รู้จักให้ปัน สิ่งของ ของตน แก่ผู้อื่นที่ควรให้ปัน

(๒) ปิยวาจา รู้จักเจรจาอ่อนหวาน คือ กล่าวแต่วาจาที่สุภาพอ่อนโยน

(๓) อัตถจริยา รู้จักประพฤติสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น

(๔) สมานัตตตา เป็นผู้มีความเสมอ คือ ไม่ถือตัวเย่อหยิ่ง จองทอง อวดดี

ธรรมะสำหรับผู้บริหาร

ผู้บริหาร คือ ผู้ที่ทำงานโดยใช้คนอื่น ดังนั้น ชุตธรรมะที่เหมาะสมสำหรับผู้บริหาร คือ พรหมวิหาร ๔ ซึ่งหมายถึง ธรรมของพรหม หรือ ธรรมของท่านผู้เป็นใหญ่ เป็นหลักธรรมที่จะช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา สามารถปกครองดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาหรือ ลูกน้องให้มีความสุข และมีขวัญกำลังใจที่จะทำงานให้มีประสิทธิภาพได้มากที่สุด โดยหลักธรรมในพรหมวิหาร ๔ ประกอบด้วย

๑. เมตตา ความรัก หมายถึง รักที่มุ่งเพื่อปรารถนาดี ปรารถนาให้ผู้อื่นเป็นสุข ผู้บริหารควรมีความรัก ความปรารถนาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการให้คำแนะนำ สั่งสอน หรือ อบรมทั้งในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและความประพฤติที่เหมาะสมและดีงาม รวมถึงการใช้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้เหมาะสม (ถูก) กับวัย งาน และ ความถนัด

๒. กรุณา ความสงสาร หมายถึง ความปราณี ปรารถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์ ผู้บริหารควรมีความกรุณาต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการให้ความช่วยเหลือ แบ่งปันน้ำใจ หรือ สงเคราะห์ทั้งทางด้านวัตถุ กำลังกายและกำลังใจ รวมถึง การจัดสรรสวัสดิการและผลประโยชน์เกื้อกูลต่างๆ ให้เหมาะสมกับความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา

๓. มุทิตา ความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี หมายถึง ความปรารถนาให้ผู้อื่นมีความสุขความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ไม่มีใจอิจฉาริษยา ผู้บริหารควรสนับสนุนและแสดงออกถึงความยินดีเมื่อผู้ใต้บังคับบัญชา (รวมถึงครอบครัว) มีความสุข หรือ มีความเจริญก้าวหน้าในชีวิตรองานและชีวิตครอบครัว รวมถึง การเชิดชูด้วยรางวัลและแบ่งปันด้วยน้ำใจ

๔. อุเบกขา ความวางเฉย หมายถึง การวางใจเป็นกลาง ผู้บริหารควรมีความปรารถนาดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยการช่วยเหลือให้พ้นทุกข์/มีความสุขในลักษณะที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ด้วยความยุติธรรม ไม่ลำเอียงหรือ อคติต่อผู้ใดผู้หนึ่ง เพราะ รัก ไม่ชอบ (เกลียด) เหลา และกลัว

ธรรมะสำหรับผู้ปฏิบัติงาน

ผู้ปฏิบัติงานหรือคนทำงาน คือ ผู้ที่ถูกมอบหมายให้ทำงานจากผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งผู้ปฏิบัติงานหรือ คนทำงานทุกคนต่างก็ปรารถนาที่จะประสบความสำเร็จในการทำงานด้วยกันทุกคน ดังนั้น ชุตธรรมะที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงาน คือ อิทธิบาท ๔ หมายถึง ธรรมแห่งความสำเร็จ โดยหลักธรรมในอิทธิบาท ๔ ประกอบด้วย

๑. ฉันทะ ความพอใจ หมายถึง ความรักงาน พอใจกับงานที่ทำอยู่ ผู้ปฏิบัติงานจะต้องชอบหรือ ศรัทธางานที่ทำอยู่ จะต้องพอใจที่จะทำและมีความสุขที่ได้ทำงานที่ได้รับมอบหมาย

๒. วิริยะ ความพากเพียร หมายถึง ขยันหมั่นเพียรกับงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความขยันหมั่นเพียรในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้ง หมั่นฝึกฝนตนเองอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓. จิตตะ ความเอาใจใส่ หมายถึง ความเอาใจรับผิดชอบงาน ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีจิตใจ หรือ สมาธิจดจ่อกับงานที่ทำ รวมถึง มีความรอบคอบและความรับผิดชอบในงานที่ทำอย่างเต็มสติกำลัง

๔. วิมังสา ความสอดส่องในเหตุและผล หมายถึง การพินิจพิเคราะห์และใช้ปัญญา

ตรวจสอบงานผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมองคิด รวมถึง การมีความเข้าใจในงานอย่างลึกซึ้งทั้งในแง่ขั้นตอนและผลสำเร็จ/ผลสัมฤทธิ์ของงาน

ธรรมะสำหรับการทำงานร่วมกัน

“งาน” ทุกอย่างไม่สามารถทำสำเร็จด้วยตนเองเพียงคนเดียว ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจซึ่งกันและกัน ดังนั้น ชุดเหมาะสมสำหรับการทำงานร่วมกัน คือ สังคมวัตถุ ๔ ซึ่งหมายถึง หลักธรรมที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวน้ำใจของผู้อื่น ผูกไมตรี และเอื้อเฟื้อเกื้อกูล โดยหลักธรรมในสังคหวัตถุ ๔ ประกอบด้วย

๑. ทาน เกื้อกูลกันด้วยการให้ หมายถึง การให้ การเสียสละ หรือ การเอื้อเฟื้อแบ่งปันของๆตน เพื่อประโยชน์แก่บุคคลอื่น ไม่ตระหนี่ถี่เหนียว ไม่เป็นคนเห็นแก่ได้ฝ่ายเดียว ดังนั้น การทำงานจะต้องช่วยเหลือกัน แบ่งปัน ไม่เห็นแก่ตัว รวมถึง การมีน้ำใจที่ดีต่อกัน

๒. ปิยวาจา ใช้วาจาประสานไมตรี หมายถึง การพูดจาด้วยถ้อยคำที่ไพเราะอ่อนหวาน พูดด้วยความจริงใจ ไม่พูดหยาบคาย ก้าวร้าว พูดในสิ่งที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมกับกาลเทศะ ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องพูดหรือปรึกษากันโดยยึดถือหลักเกณฑ์ ๔ ประการ คือ

๑) เว้นจากการพูดเท็จ

๒) เว้นจากการพูดส่อเสียด

๓) เว้นจากการพูดคำหยาบ และ

๔) เว้นจากการพูดเพ้อเจ้อ และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ จะต้องพูดหรือ เจรจากันด้วยไมตรีและ

ความปรารถนาดีต่อกัน

๓. อัตถจริยา ร่วมสร้างสรรค์อุดมการณ์ หมายถึง การสงเคราะห์ทุกชนิดหรือ การปฏิบัติในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องช่วยเหลือกันด้วยกำลังงาน (กาย) กำลังความคิด และกำลังทรัพย์

๔. สมานัตตา ร่วมทุกข์ร่วมสุขในทุกคราว หมายถึง การเป็นผู้มีความสม่ำเสมอ หรือมีความประพฤติเสมอต้นเสมอปลาย ดังนั้น การทำงานร่วมกันจะต้องถึงคิดว่า “มีทุกข์ร่วมทุกข์ มีสุขร่วมสุข” และผู้ทำงานร่วมกันทุกคนจะต้องไม่ถือตัว มีความเสมอภาค วางตนเสมอต้นเสมอปลาย ทำตนให้เป็นที่น่ารัก น่าเคารพนับถือ และนำให้ความร่วมมือช่วยเหลือ รวมถึง การทำตนให้คงเส้นคงวา มีความมั่นคงในอารมณ์ (Maturity) หรือการมี EQ ที่ดี

การรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัยของพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

วินัย

หมายความว่า การควบคุมความประพฤติให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผน หรือลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถที่จะควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัย

วินัย แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่มีร้ายแรง ต้องถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือ ลดขั้นเงินเดือน
๒. วินัยอย่างร้ายแรง ต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อบัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม
- ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

ข้อ ๕ พนักงานท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยความอุสาหะ เอาใจใส่ รับผิดชอบ รักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ต้องประมาทเลินเล่อในหน้าที่ในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงมี ๒ ลักษณะ

๑. ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความ อุตสาหะ เอาใจใส่ รับผิดชอบรักษาประโยชน์
๒. ไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

องค์ประกอบ

๑. เป็นการประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๒. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ พนักงานท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่/...

- การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการมติ คณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาลอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์ เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็ม ความสามารถ

ข้อ ๘ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ ร้ายแรง เป็นความผิดอย่างร้ายแรง

ข้อ ๙ วรรคหนึ่ง พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ ราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็น การไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นนั้นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ข้อ ๙ วรรคสอง การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งใน หน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๐ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชา เหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

ข้อ ๑๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิด ข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วยการรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ข้อ ๑๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผล อันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๓ วรรคสอง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

๑. กรณีที่เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๑.๑ ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ

๑.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

๑.๓ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

๒. วรรคสองกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการไปเป็นเวลานาน

๒.๑ ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน

๒.๒ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการ
อย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วม
ปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การ
สงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้าและด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้
ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่นเหยียดหยามกดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง

ดูหมิ่น - ดูถูกว่าไม่จริง ไม่เก่งจริง

เหยียด - ถือเอาว่า ลงเอาว่า

หยาม - ดูหมิ่น ดูถูก

เหยียดหยาม - การกล่าวถ้อยคำหรือแสดงกิริยาอาการดูถูกหรือรังเกียจ

กดขี่ - การข่มให้อยู่ในอำนาจ

- การใช้อำนาจบังคับเอา

- การแสดงอำนาจเอา

ข่มเหง - การใช้กำลังรังแก

ข้อ ๑๖ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อัน
อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

ข้อ ๑๗ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใด
ที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัท

ข้อ ๑๘ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และ
ในการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนกับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททาง
การเมืองของข้าราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง

พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อม
เสีย โดยไม่กระทำการใด อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ข้อ ๑๙ วรรคสอง การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดย
คำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

ข้อ ๒๐ ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่

๑. เสริมสร้างและพัฒนา

๒. ป้องกัน

๓. ดำเนินการทางวินัย

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติโดยไม่สุจริต ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย
ความผิดทางวินัย ไม่มีอายุความ

การลงโทษต้องดำเนินการกระบวนกรตามกฎหมาย

ผู้สั่งลงโทษต้องเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจลงโทษได้

สภาพการเป็นข้าราชการ

- ขณะกระทำผิด

- ขณะลงโทษ

ข้อ ๒๑ พนักงานเทศบาลผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่กำหนดในหมวดนี้
ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่กำหนดในหมวด ๒

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

วินัยและการรักษาวินัย

วินัยพนักงานเทศบาล มี ๑๘ ข้อ ตามประกาศ กท.จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ในการสอบสวนและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ ม.ค.๒๕๕๙ ตั้งแต่ ข้อ ๕ - ข้อ ๒๓

ข้อ ๕. พนักงานเทศบาลต้องรักษาวินัยตามกำหนดเป็นข้อ ห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้โดย
เคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖. พนักงานเทศบาลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ (เป็นความผิดฐานไม่สนับสนุนการปก
ครองระบอบประชาธิปไตย)

มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยได้ตราข้อกำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
วินัยไว้เป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ วินัยและการรักษาวินัยถือเป็นสารบัญญัติ (ตามประกาศ กทจ. ร้อยเอ็ด ข้อ ๕-๒๓)

ส่วนที่ ๒ การดำเนินการทางวินัย ถือเป็นวิธีบัญญัติ (ตามประกาศ กทจ.ร้อยเอ็ด ข้อ ๒๖-๒๙)

ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ

ผู้เข้าร่วมอบรมได้รับการพัฒนาเพิ่มความรู้ ทักษะและปรับเปลี่ยนทัศนคติในการปฏิบัติ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ปฏิบัติงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เข้าใจ มีจิตสำนึก ค่านิยมที่ดี ปลุกจิตสำนึกให้มีความซื่อสัตย์สุจริต ให้มีการทำงานที่โปร่งใส ในการทำงานให้ห่างไกลจากการทุจริต และเกิดวิสัยทัศน์ในการร่วมกันแก้ไขปัญหาเพื่อลดข้อผิดพลาดในการปฏิบัติงาน มุ่งสู่ประโยชน์สุขของประชาชนในพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

ควรบรรจุโครงการส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมในการป้องกันการทุจริต ของเทศบาลต่อเนื่องทุกปี เพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ๆ และเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน การป้องกันการทุจริต เพื่อบริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนในพื้นที่อย่างยั่งยืนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ



(นางศิริกุล เมฆะราชี)

หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ



(นางพิศมัย ชัญพลชัย)

หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล



(นางสาวณัฐมน สุ่มมัตย์)

รองปลัดเทศบาล



(นายจิระศักดิ์ จันทรวภาค)

ปลัดเทศบาลตำบลอาจสามารถ



(นายเจตพร จำปานวน)

นายกเทศมนตรีตำบลอาจสามารถ